

DECLARAȚIA DE LA SZARVAS 2023

Cultura crapului în eleșteie reprezintă un element unic al acvaculturii europene de apă dulce. Pe lângă producerea unei hrane durabile și sănătoase, cultura crapului în eleșteie creează, menține și protejează valori socio-economice și de mediu complexe. Acest sistem de producție este în perfecta armonie cu noțiuni precum Bioeconomia albastră circulară sau O singură sănătate și contribuie la atingerea obiectivelor Pactului verde european (UE), Transformarea albastră (FAO) și Dezvoltarea Durabilă a Națiunilor Unite.

Recunoscând dovezile bazate pe știință ale acestor beneficii complexe ale acvaculturii în bazine de pământ, fermierii piscicoli sunt determinați să păstreze aceste valori, menținând tradiția multimilenară a pisciculturii în eleșteie bazată pe creșterea crapului.

Observând tendințele producției globale și nevoia stringentă de durabilitate, circularitate, reziliență și de lanțuri scurte de aprovizionare a hranei, producătorii europeni de crap sunt decizi să-și consolideze eforturile pentru a contribui mai mult la producția de hrană durabilă și sănătoasă din mediul acvatic de apă dulce în Uniunea Europeană.

Răspunzând la provocările economice și de mediu, producătorii urmăresc să își dezvolte sistemele de producție pe baza cercetării științifice, ținând cont de opțiuni realiste precum și de diferențele condițiilor de mediu și sociale ale fiecărei regiuni, precum și de specificitățile tehnologiilor utilizate.

Înțelegând că o colaborare mai strânsă între producători și alți actori ai lanțului valoric al crapului este indispensabilă, ea trebuie să vizeze reprezentarea și lobbyingul la nivel european, inclusiv o comunicare mai profesionistă și focalizată.

CONSOLIDAREA ROLULUI EUROPEI ÎN ACVACULTURA GLOBALĂ A CRAPULUI ȘI MENȚINEREA TRADIȚIILOR ȘI VALORILOR ACESTEIA

Evidențiem faptul că sunt necesare măsuri urgente și specifice pentru a garanta că piscicultura de apă dulce continuă să furnizeze metode de producție inclusive, eficiente și durabile, reducând dependența de importuri, asigurând mijloacele de trai, asigurând fundamentul securității alimentare și subliniem că nevoile reale ale sectorului trebuie adresate într-o manieră coerentă și consistentă în politicile Uniunii Europene și naționale, precum și în strategiile și planurile de acțiuni regionale.

Obiectivele pe termen lung referitoare la acvacultura Uniunii Europene trebuie să fie recunoașterea ca un domeniu esențial în Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene (TFUE) și, pe cale de consecință, elaborarea unei Politici Comune de Acvacultură de sine stătătoare, care să includă forme adecvate de sprijin care pot contribui la creșterea durabilă a producției. În cadrul unei asemenea politici, Comisia trebuie să acorde o atenție mai mare la exploatarea într-o mai mare măsură a potențialului acvaculturii tradiționale de apă dulce a speciilor cu nivel trofic redus pentru atingerea obiectivelor *bioeconomiei albastre* a UE.

Obiectivele pe termen scurt și mediu ale strategiilor naționale trebuie să fie simplificarea procedurilor administrative, a birocrăției și a accesului la apă și spațiu pentru acvacultură, în special în ceea ce privește la înființarea de noi amenajări piscicole, gestionarea apei și managementul restricțiilor de mediu și de protecție a naturii în timpul ciclului tehnologic, pe lângă analizarea aplicării unui sistem de subvenții.

Reglementarea controlului prădătorilor pe teritoriul amenajărilor piscicole ar trebui simplificată și, în același timp, sprijinită recunoscând-se fenomenului de abandonare a amenajărilor piscicole (din cauza prădătorilor) și a degradării, pe cale de consecință, a habitatelor și ecosistemelor zonelor umede. Evaluarea și compensarea adecvată a factorilor care amenință durabilitatea economică și de mediu a pisciculturii în amenajări piscicole de pământ trebuie considerată, mai ales din perspectiva elaborării unui plan european de management pentru populațiile de cormorani și vidre și a compensării pagubelor provocate de acestea.

Dezvoltarea durabilă a pisciculturii în eleșteie și iazuri nu se poate realiza fără viabilitate economică. Această activitate trebuie să fie atractivă atât pentru tineri fermieri, cât și pentru investitori, crescând astfel producția de crap și diversificând-o, pentru a asigura o ofertă stabilă la prețuri accesibile.

Menținerea valorilor naturale generate de piscicultura în eleșteie și iazuri trebuie să fie recunoscute, iar sprijinul financiar adecvat trebuie furnizat prin alinierea prevederilor unor fonduri structurale precum Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA), deoarece aceste activități sunt puternic legate de obiectivele dezvoltării rurale și de aspirațiile producțiilor de acvacultură de apă dulce.

Ca reprezentanți ai comunității europene a fermierilor de crap, o activitate care s-a dezvoltat de-a lungul mileniilor și care a trecut de la o generație la alta, evoluând organic ca răspuns la nevoile comunităților locale generând, în rândul acestora, un sentiment al identității și continuității de la strămoși la urmași, identificăm și recunoaștem această activitate ca parte a patrimoniului cultural intangibil european. Suntem de acord să cooperăm pentru includerea activității de piscicultură în eleșteie și iazuri ca parte a Sistemului Patrimoniului Agricol de Importanță Globală (GIAHS) al FAO și a Sistemului Patrimoniului Cultural Intangibil al UNESCO.

Cercetarea și inovarea privitoare la ciprinicultură trebuie să vizeze mai profund înțelegerea provocărilor și oportunităților gestionării pisciculturii în eleșteie și iazuri, în special cu referire la schimbările climatice; investigarea rolului pe care eleșteiele și iazurile îl au în conservarea valorilor naturale; furnizarea materialului de populare de înaltă calitate bazat pe programe de cercetare de selecție și ameliorare; un management mai bun al nutrienților; dezvoltarea intensificării durabile; întărirea rolului circularității în tehnologiile de creștere. De asemenea, trebuie intensificate eforturile pentru a facilita transferul cunoștințelor, precum și aplicarea rezultatelor cercetării și inovării în practică.

Consolidarea integrării pisciculturii în eleșteie și iazuri cu alte sisteme alimentare terestre, care, pe lângă utilizarea comună a nutrienților și materiilor prime, se bazează pe nevoia întăririi sistemelor agricole circulare și pe recunoașterea potențialului interdependenței și acțiunilor comune de gestionare a resurselor, a dezvoltării rurale, a organizării pieței, a inovării comune, a dezvoltării strategiilor politicii alimentare europene și a sistemelor alimentare durabile.